

Gail Plumb, Nicole Orbert, ο Peter Robins, οι Annette Schallhauser, Helga Sperber-Molz, Maria Stohler, Charlotte von Bonkewitz-Wunter,

- να ακυρώσει την απόφαση που εκδόθηκε με την ίδια εξουσιοδότηση στις 25 Φεβρουαρίου 1985, με την οποία προάχθηκαν στο βαθμό Β 4 της σταδιοδρομίας βοηθών διοικητικών υπαλλήλων, οι Bénédicte Czuba, Avis Furness, Marcella Manicatri, Brigitte Rosendaal, Monique Weny,
- να ακυρώσει τη σιωπηρή απορριπτική απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά της αιτήσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων δια της ιεραρχικής οδού στις 6 Δεκεμβρίου 1986,
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει αναδρομικά στον προσφεύγοντα αποζημίωση για την υλική ζημία (απώλεια μισθού) που υπέστη λόγω του υπηρεσιακού πταίσματος των διοικητικών υπηρεσιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

- Παράβαση του άρθρου 5 παράγραφος 3 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων: ο προσφεύγων προσελήφθη για μια περίοδο τελείως αφύσικη, επί συμβάσει, ως προσωρινός υπάλληλος (Σεπτέμβριο 1981 μέχρι Οκτώβριο 1983). Τοποθετήθηκε στο τέλος του καταλόγου προακτέων τον Οκτώβριο του 1984 και τον Ιανουάριο του 1985, ενώ δικαιοῦτο αρχαιότητα στην υπηρεσία και αρχαιότητα στην κατηγορία η οποία ήταν στο σύνολο ανώτερη από την αρχαιότητα των άλλων προσώπων που αναφέρονται στον κατάλογο αυτό.
- Παράβαση του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων: η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν είχε, κατά το χρόνο των αποφάσεων που έλαβε, έκθεση βαθμολογήσεως που αφορούσε τον προσφεύγοντα· για άλλους υποψήφιους για προαγωγή υπήρχε τέτοια έκθεση.
- Το αίτημα αποζημιώσεως έχει ως σκοπό να αποκαταστήσει τη ζημία που προκύπτει λόγω του ότι η έκθεση βαθμολογήσεως για τον προσφεύγοντα δεν συντάχθηκε παρά μόνο στις 20 Δεκεμβρίου 1985.

δικηγόρο R. Collin, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο E. Arendt, 34, rue Philippe II, άσκησαν ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Ιουλίου 1986 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή, δεδομένου ότι η επίδικη ατομική απόφαση, της οποίας έλαβαν γνώση μέσω της από 10 Ιουνίου 1986 επιστολής της Association Européenne de la Sidérurgie (Eurofer), τις αφορά·
- να ακυρώσει την ατομική απόφαση που απήρυνε η Επιτροπή στον όμιλο Finsider (Italsider), με την οποία αυξήθηκαν, δια της διορθώσεως των ποσοτήτων αναφοράς της Itatubi, οι δικές της ποσότητες παραγωγής και παραδόσεως για τα προϊόντα κατηγορίας I6, δεδομένου ότι η απόφαση αυτή συνιστά παράβαση των κανόνων του δικαίου, των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της ισότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων και πάσχει από κατάχρηση εξουσίας έναντι των προσφευγουσών·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η χορήγηση συμπληρωματικών ποσοτήτων αναφοράς στον όμιλο Finsider (Italsider) δια της διορθώσεως των ποσοτήτων αναφοράς της εταιρείας Itatubi, δεν έχει κανένα νομικό έρεισμα.

- Κατάχρηση εξουσίας: η Επιτροπή χορήγησε στον όμιλο Finsider (Italsider) συμπληρωματικές ποσότητες αναφοράς για να του δώσει τη δυνατότητα να αντλήσει πλεονέκτημα ισοδύναμο, αν όχι μεγαλύτερο, από τις πρόσθετες ποσοστώσεις που είχαν χορηγηθεί μέχρι το τρίτο τρίμηνο 1985 στην εταιρεία Itatubi, ενώ η απόφαση 3485/85/ΕΚΑΧ κατάργησε κάθε δυνατότητα χορηγήσεως προσθέτων ποσοστώσεων σε περίπτωση αναδιαρθρώσεως.
- Παραβίαση της αρχής της ισότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων: η Επιτροπή δεν τήρησε την αρχή της παγίωσης της σχέσης των μεριδίων της αγοράς και ιδιοποιείται μια γενική εξουσία προσαρμογής που στερείται νομικού ερείσματος.

Προσφυγή της εταιρείας Union Sidérurgique du Nord et de l'Est de la France (Usinor) και της εταιρείας Sacilor κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 14 Ιουλίου 1986

(Υπόθεση 171/86)

(86/C 200/11)

Η εταιρεία Union Sidérurgique du Nord et de l'Est de la France (Usinor, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους L. Funck-Brentano και C. E. Roth, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο M. Neuen-Kauffman, 18, avenue de la Porte Neuve, και η εταιρεία Sacilor, εκπροσωπούμενη από το

Προσφυγή της εταιρείας Sacilor κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 14 Ιουλίου 1986

(Υπόθεση 172/86)

(86/C 200/12)

Η εταιρεία Sacilor, εκπροσωπούμενη από το δικηγόρο R. Collin, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον E. Arendt, δικηγόρο Λουξεμβούργου, 34, rue Philippe II, άσκησε ενώ-